

дѣломъ благополученъ на тозъ свѣтъ, и светитѣ прѣданія на православіето, чрѣзъ които Българинътъ ще спомогне и съдѣйствува за благополучіето и величіето на отечеството си.

Истинно вѣроисповѣдно или религіозно чувство не състои въ това само дѣто да ходи нѣкой редовно на черквъ, за да прави поклони, да ся кръсти и да повтѣря съ нисѣкъ гласъ, това което изговаря свещеникътъ машинално, безъ да разумѣва ни най-малко божественнитѣ заповѣди на Евангеліето и безъ да ся старае да ги изпълнява, нито да пости и говѣе — машинално само въ опрѣдѣлены дни, а въ сърдцето си да негодува за тѣзи нужди, нито да вѣрва сънища и дни и броеве лоши или честити, самодивы, влакодлацы и други; но въ това дѣто да прави волѣтъ Божіѣ, да не клевети и да не навѣтува отъ *зависть* и *ненависть*, да не злослови по-горнитѣ отъ него въ знанія, да знае че дѣяніята т. е. работитѣ на челоуѣка и неговото кѣмъ другитѣ обясненіе е главната причина на благополучіето или злополучіето, и всичкото вѣроисповѣданіе и нравственность на челоуѣка ся основава на Исусъ Христовѣтъ заповѣдь: «Коего ты мразишь не дѣй го прави другому»; да не иска да ся ползува само на челоуѣцитѣ; да не обижда и онеправдува едни за да угоди на други, защото миѣніето и сѣжденіята на едни или на други сѣ нищо, когато неговата совѣсть е спокойна, и му казва че той изпълнява длѣжноститѣ си точно. Всякой разуменъ челоуѣкъ, като размысли добръ, лесно може да разбере че много *добрыѣтъ*, *точныѣтъ* и *гордыѣтъ* челоуѣкъ има и много неприятели; на това безбройны примѣры ни дава както древнята тѣй и новата Исторія. Всичкыѣ великы и славны мѣжѣ имали сѣ и силны неприятели, които тѣ сѣ прѣзирали и това е было достаточо отъ тѣхнѣ странѣ мщеніе и наказаніе. — Челоуѣкъ трѣба да знае че истинно вѣроисповѣданіе и страхъ Божій е отвращеніето отъ *зависть*, отъ *непризнателность*, отъ *злорадость* отъ *оклеветаніе* и отъ *праздноумѣтъ*, чрѣзъ коѣкѣ става пагубенъ първо на себе си и второ на другитѣ.

Таквотъ едно вѣроисповѣдно вѣспитаніе, което като пра-